

[A. Svensson.]

jernet til for at sønderrive Versailles-Traktaten. Den 5. April holdt en anden lige saa yderliggaaende Nationalsocialist Pastor Peperkorn fra Fjorde sin noksom bekendte Tale i Egernförde, hvor han bebudede tysk Nazificering af Nordslesvig og derefter Landsdelens Tilbagevenden til Tyskland. Pastor Peperkorn tilføjede, at det var efter moden Overvejelse og efter indhentede Informationer i Berlin, at han fremsatte disse Udtalelser. Det siger sig selv, at en saa usædvanlig Provokation maatte faa den offentlige Mening til at lytte, ikke alene i Danmark, men langt ud over Danmarks Grænser. Det er glædeligt at lægge Mærke til den Tilbagevisning, Angrebene har været Genstand for i den svenske Presse; ogsaa norsk og finsk Afstandtagen har kunnet noteres; det er atter en Gang blevet stadfæstet, hvad nordiske Parlamentarikere udtalte paa Dybbøl Banke den 18. August 1926, at Danmarks Sydgrænse er Skandinavians Sydgrænse. Som sønderjydsk Repræsentant i dette høje Ting føler jeg Trang til at sige vore Brødrefolk Tak herfor. Naar *det* er sagt, maa det ogsaa fremhæves, at der ligeledes fra ansvarligt Sted i Berlin er taget Afstand fra de slesvig-holstenske Angreb. I et Interview i „Berlingske Tidende“ erklærede Lederen for det nationalsocialistiske Partis udenrigspolitiske Afdeling, Dr. Alfred Rosenberg, at den nationalsocialistiske Bevægelse staar ganske fremmed overfor noget som helst principielt Modsætningsforhold til den danske Nation, og ingen har Mandat fra Partiet til paa befuldmægtiget Maade at give Udtryk for andre Tanker. I en Artikel i det nationalsocialistiske Hovedorgan „Völkischer Beobachter“ udtalte Dr. Rosenbergs senere, at man ved den dansk-tyske Grænse ønsker at virke udjævrende, alene paa Grund af den racemæssige Sammenhæng mellem Tyskere og Danskere, samt paa Grund af det tyske Folks Tilknytning til Norden i Almindelighed. Endelig har Dr. Rosenbergs skandinaviske Pressechef Dr. Alexander Bogs under sit Ophold her i Landet for nylig udtalt, at det Standpunkt, Borgmester Sievers og Pastor Peperkorn har indtaget i de nævnte Taler, ikke deles af Rigsregeringen. „Dette er blevet meddelt de to Herrer“. Jeg for mit Vedkommende maa tillægge dette Korrektiv en ikke ringe Betydning. Det kan heller ikke lades ude af Betragtning, at det danske Mindretal i Sydslesvig under den store Omvæltning har kunnet føre sit folkelige og kulturelle Arbejde videre som hidtil, ja, der er end-

ogsaa Tegn til, at principielle Krav paa Kirkens og Skolens Omraade under det nye Styre kan ventes at ville blive opfyldt. De slesvig-holstenske Angreb paa Grænsen har desværre fundet et Ekko i selve Nordslesvig. Allerede i Marts Maaned i Aar fremkom det ærede Medlem Hr. Schmidt i nogle Artikler i „Nordschleswigsche Zeitung“ med den Paastand, at Nordslesvig vil høre sammen med Slesvig-Holsten og med det tyske Rige. Det ærede Medlem skrev videre: „Vi venter af den nye Regering, at den ikke forglemmer eller ignorerer det, selv om Danmark vender sig imod det“. Den 10. April var den tyske Vælgerforening for Nordslesvig, det tyske Mindretals nationalpolitiske Organisation, samlet i Tinglev for at tage Stilling til de Begivenheder, jeg har omtalt i det foregaaende. Der blev her forelagt og vedtaget en Resolution, udarbejdet af det ærede Medlem Hr. Schmidt, hvori det tilsvarende hedder, at man tilstræber en Afgørelse, der genopretter Nordslesvigs gamle Forbindelse med Slesvig-Holsten og derigennem med Riget. Mod Slutningen henvendte man sig til den dansk-sindede Del af Befolkningen med disse Ord: „Nordslesvig maa, for saa vidt det ikke føler tysk, besinde sig paa, om det vil forblive i sin fortvivlede Nød, eller om det kan slutte sig til vor Løsning“. Jeg beklager overmaade, at det ærede Medlem Hr. Schmidt har ladet sig forlede til en Bemærkning som denne, at Nordslesvig vil høre sammen med Slesvig-Holsten og det tyske Rige. Jeg beklager ligeledes, at det tyske Mindretal kan vedtage en Resolution, ifølge hvilken man vil arbejde hen til at genoprette — og det er jo mod det store Flertal af Befolkningens Villie — Nordslesvigs tidligere Forbindelse med Slesvig-Holsten og derigennem det tyske Rige; thi Nordslesvig *vil* ikke tilbage til Slesvig-Holsten eller til Tyskland, Nordslesvig er, hvor det skal være, og hvor det føler sig hjemme, ved sit gamle Fædreland, Danmark. Nordslesvig stemte sig i 1920 til Danmark med 75 pCt. af de afgivne Stemmer, og det tyske Mindretal talte ved sidste Folketingsvalg — ja jeg ved godt, at her er de tysksindede Socialdemokrater ikke regnet med — kun godt 13 pCt. af de afgivne Stemmer. Nordslesvig *har* besindet sig paa en Række store Møder i Aabenraa og Haderslev og i Tønder, og heller ikke det ærede Medlem Hr. Schmidt kan være i Tvivl om Svaret. Det er et afgjort Nej til den tyske Henvendelse, det er *selvfølgelig* et Nej.

Ja, mere skulde der ikke være at sige om den Ting. Jeg har kun tilbage at rette